

SOMMARENS PROJEKTCIRKEL I BORLÄNGE

Sören Nyström

När ryktet om en studiecirkel för att leta efter projektarter spred sig i Borlängetrakten, visade sig ett 40-tal personer intresserade. Vi blev därför tvungna att dela upp oss i tre grupper. Det blev en i St. Sk. Ivi, en i Säter-Gustafs och en i Borlänge-Silvberg.

I Borlängegruppen var vi c:a 20 tappra, som under hela sommaren gjorde utflykter till förmodade gamla växtplatser.

I månadsskiftet maj-juni lokaliserade vi en stor skuggviol-lokal vid Åsgroparna i Båtstaområdet. Vi letade också i Dalälvsravinerna, men utan resultat. Uppgifterna i Dalafloran om att arten finns "överallt i dällderna utmed älven", är åtminstone idag felaktigt.

Efter midsommar hittade vi igen en gammal lokal för nässelsnärja i Lövåsen (Silvberg). Lokalen var mycket omfattande och hotas väl egentligen bara om områdena planteras igen med gran.

I Silvberg skulle vi leta efter Svinröt, men kunde inte återfinna den i de numera mycket igenväxta markerna. Glädjen var dock stor när slättergubben (*Arnica montana*) hittades vid Bondhyttan. Där fanns ett 50-tal bladrosetter, men med endast 4 ex i blom. Växtlokalen var vägslänten utmed Smedjebacksvägen. De forna slätterarterna är trängda ut till de enda områden som slättras idag, nämligen vägrenarna. Vägverket utför här, helt ovetande, en stor insats.

Den 17:e juli skulle vi leta efter loppstarr, som Björkman hittat ett tiotal lokaler för i Silvberg. Vi misslyckades med att återfinna någon enda. Frågan är om loppstarr överhuvudtaget växer kvar i Silvbergs igenväxande forna slätterängar.

Vi gick runt i Kutbo-Dammsjön och hittade myggblomster, brunag, dytåg & strandlummer. Dagen avslutades vid Bruntbo, där Hampus von Post i slutet av 1800-talet hittade bergmynta, *Satureja vulgaris*. Den hade senast observerats under 1960-talet. Vi letade efter gamla byvägen utan resultat och gav upp. På väg mot bilen gick vi efter nya Smedjebacksvägen. Då plötsligt breder formliga snår av bergmynta ut sig! Liksom slättergubben har bergmyntan räddat sig ut i det öppna stråket längs vägen. Det var en skön upplevelse!

Under augusti letade vi efter rosenpilört och höstlåsbräken, utan resultat.

Limberget vid Tuna-Hästberg blev dock en fin upplevelse. Limberget hyser en örtrik, kalkinfluerad skog. Här studerade vi växtlokalerna för klippbräcka och myskmåra, som Anders Janols hittat i fjol. Myskmadrän, som Björkman hittade under 50-talet kunde vi dock inte återfinna.

Lämpliga biotoper saknades dock inte. Roligaste fyndet denna gång blev rutlåsbräken, *Botrychium matricariifolium*, som växte på en torr grusbäck tillsammans med smultron och vanlig låsbräken.

Sommarens exkursioner gav mersmak. Vi fortsätter nästa år för att leta loppstarr, myrstarr, myskmadra och ädelmynta!